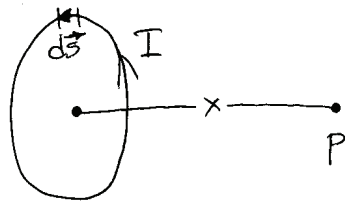
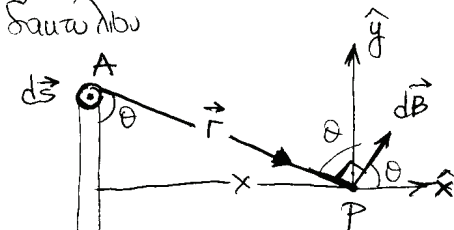

ο) Μαγνητικό πεδίο δαυωλίου.

Έστω κυλινδρικός δαυωλίας που διαφέρειται από ρεύμα I . Να βρεθεί η ένταση του μαγνητ. πεδίου \vec{B} σε απόσταση x από την μεσοκάθετο του δαυωλίου

3-D

ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ

Δ. ΚΟΥΣΟΥΡΔΗΣ

Λύση: Θα χρησιμοποιήσουμε τον νόμο του Biot-Savart:

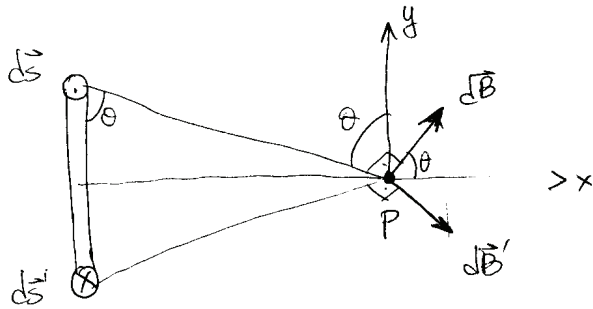
$$d\vec{B} = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{d\vec{s} \times \vec{r}}{r^3}$$

Εξετάζουμε πρώτα το στοιχειώδες μήκος ds που βρίσκεται στο υψηλότερο μέρος του δαυωλίου. Στο σημείο A. Στην πλαγία όψη το ds σχηματίζει γωνία θ με την οριζόντια. Το \vec{r} είναι το διάνυσμα θέσης \vec{AP} . Το $d\vec{B}$ είναι κάθετο και στο \vec{r} και στο ds και έτσι έχει την διεύθυνση που φαίνεται στο σχήμα. Το $d\vec{B}$ είναι μέγεθος που σχηματίζει γωνία θ με την οριζόντια. Επειδή τα \vec{r} και ds είναι κάθετα μεταξύ τους, το μέτρο του $d\vec{s} \times \vec{r}$ είναι απλά

$$ds \cdot r \text{ και έτσι } dB = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{ds \cdot r}{r^3} = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{ds}{r^2}$$

Τώρα θα εξετάσουμε τον συνδυασμό των $d\vec{B}$ που δημιουργούνται από το ds στο A και το ds' στο σημείο Γ (στο χαμηλότερο σημείο του δαυωλίου):

(2)

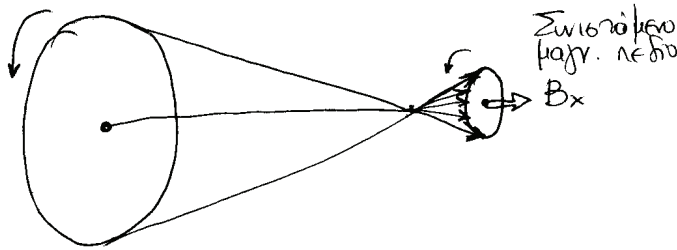

Φαίνεται ότι τα \vec{dB} και \vec{dB}' έχουν ανιδαρές y συνιστώσες ενώ οι x συνιστώσες αθροίζονται. Έτσι ~~αθροίζονται~~ εάν πάρουμε όλα τα αντισυμμετρικά στοιχεία στον δακτύλιο, παράγουν λόγω συμμετρίας μόνο x συνιστώσα στο σημείο P.

Έτσι θα ολοκληρώσουμε μόνο την x-συνιστώσα

$$dB_x = dB \cos\theta = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{ds}{r^2} \cos\theta \text{ πάνω σε όλο τον δακτύλιο:}$$

Δ. ΚΟΥΤΣΟΒΑΝΗΣ

$$B_x = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \int \frac{ds}{r^2} \cos\theta$$

Το r και θ δεν μεταβάλλονται όσο ολοκληρώνουμε πάνω στον δακτύλιο. Έτσι βγαίνουν εύκολα ο δακτύλιος μετρώς

Το συνολικό μήκος $\int ds$ του δακτύλιου είναι ίσο με την περιφέρεια του $2\pi R$. Έτσι:

$$B_x = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{\cos\theta}{r^2} \int ds$$

Το συνολικό μήκος $\int ds$ του δακτύλιου είναι ίσο με την περιφέρεια του $2\pi R$. Έτσι:

3

$$B_x = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{\cos\theta}{r^2} 2\pi R = \frac{\mu_0 I}{2} \frac{\cos\theta}{r^2} R$$

Τέλος ενοποιούμε τα r και θ συναρτήσεις του x .
 Σχηματίζουμε x και R : $r^2 = x^2 + R^2$

$$\cos\theta = \frac{R}{r} = \frac{R}{\sqrt{x^2 + R^2}} \quad \text{και έτσι} \quad B_x = \frac{\mu_0 I}{2} \frac{R^2}{(x^2 + R^2)^{3/2}}$$

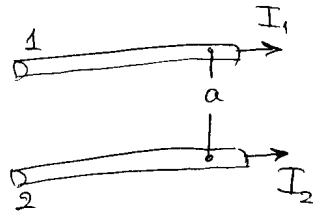
Οριακές περιπτώσεις: Στο κέντρο του δακτυλίου $x=0$

$$B_x = \frac{\mu_0 I}{2R} \quad \text{για μεγάλα } x \gg R \quad (x^2 + R^2)^{3/2} \approx (x^2)^{3/2} = x^3$$

$$\text{και έτσι} \quad B_x = \frac{\mu_0 I}{2} \frac{R^2}{x^3}$$

Δ. ΚΟΥΖΟΥΛΗΣ

ο) Μαγνητική δύναμη ανάμεσα σε δύο παράλληλους αγωγούς.
 Έστω δύο αγωγοί σε απόσταση a οι οποίοι διαρρέονται από ρεύματα I_1 και I_2 αντίθετα. Πόση είναι η δύναμη μεταξύ τους;

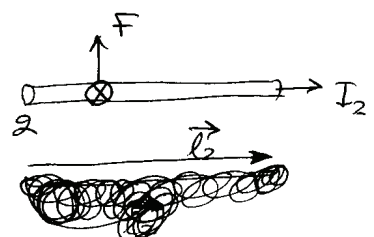
Λύση: Όπως είδαμε το μαγνητικό πεδίο που παράγει ένας αγωγός σε απόσταση r δίνεται από την

$$B = \frac{\mu_0 I}{2\pi r} \quad \text{Έτσι ο αγωγός 1 παράγει στο πεδίο ενός}$$

$B_1 = \frac{\mu_0 I_1}{2\pi a}$ στην περιοχή του αγωγού 2. Το \vec{B}_1 βραχύνεται

του νόμου σε ομογενές πεδίο με κέντρο τον αγωγό 1 και έτσι τείνει τον αγωγό 2 να θωρακιστεί.

Ο αγωγός 2 διαρρέεται από ρεύμα I_2 και βρίσκεται μέσα σε μαγν. πεδίο \vec{B}_1 . Επομένως ασκείται ενάντια του \vec{B}_1

~~$\vec{F} = I_2 \vec{l} \times \vec{B}_1$~~ $\vec{F} = I_2 \vec{l} \times \vec{B}_1$ όπου I_2 το δυναμικό

ρεύματος του αγωγού 2, παράλληλο με το ρεύμα I_2 . Αφού τα \vec{l} και τα \vec{B}_1 είναι υπόθετα μεταξύ τους, το μέτρο της δύναμης είναι $F = I_2 l B_1 = I_2 l \frac{\mu_0 I_1}{2\pi a}$

Δ. ΚΟΥΖΟΥΔΗΣ

Συνδυάζοντας τις σχέσεις μ_0 η δύναμη ανά μονάδα μήκους ~~από~~ των αγωγών:

$$\frac{F}{l} = \frac{\mu_0}{2\pi} \frac{I_1 I_2}{a} \quad \text{όπου } l=l_2 \text{ το υαίο τος τμήκος.}$$

Εάν πάρουμε υπόψη την φορά των δυνάμεων εύκολα βλέπουμε ότι

- { ομόρροπα ρεύματα ελκύονται
- { Αντίρροπα " " απωθούνται

ο) Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ AMPERE.

Ο νόμος του Ampere είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για τον υπολογισμό του μαγνητικού πεδίου \vec{B} . Ο νόμος λέει ότι το ολοκλήρωμα $\oint \vec{B} \cdot d\vec{s}$ λείπει σε μια υλκήση καμπύλη η οποία περιβάλλεται από το στοιχειώδες μήκος $d\vec{s}$, δίνεται ως $\mu_0 \epsilon_{\text{enc}} I$, όπου I είναι το ~~ρεύμα~~